

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 389/2024-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a zo sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Kristínou Mitrovou Polkovou, advokátkou, Na priekope 13, Žilina, proti oznámeniu Okresnej prokuratúry Banská Bystrica č. k. 4Pn 222/23/6601-20 zo 17. mája 2024 a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 18. júna 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) oznámením okresnej prokuratúry č. k. 4Pn 222/23/6601-20 zo 17. mája 2024 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnuté oznámenie a vec vrátil okresnej prokuratúre. Domáha sa tiež finančného zadosťučinenia v sume 1 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ adresoval okresnej prokuratúre podanie z 11. decembra 2023, ktorým doplnil trestné oznámenie z 10. júla 2023 s tým, že uviedol nové skutkové okolnosti, ktoré mu neboli známe pri podávaní pôvodného trestného oznámenia. Uvedené podanie je takto kvalifikovaným trestným oznámením podľa § 196 ods. 1 Trestného poriadku, v ktorom popísal relevantné skutkové okolnosti a označil aj podozrivú osobu. Právna kvalifikácia skutku je úlohou orgánov činných v trestnom konaní.

3. Vyšetrovateľ v upovedomení z 31. januára 2023 uviedol, že doplnenie trestného oznámenia z 11. decembra 2023 je z pohľadu identifikácie skutku skutkovo totožné so skutkom, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením z 27. septembra 2023, ktorým bolo trestné oznámenie odmietnuté podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku v spojení s rozhodnutím prokurátora o sťažnosti

zo 4. decembra 2023. Na základe týchto skutočností vyšetrovateľ uviedol, že o doplnení trestného oznámenia nebude rozhodovať.

4. Sťažovateľ podaním z 25. marca 2024 podal okresnej prokuratúre žiadosť podľa § 198 ods. 2 Trestného poriadku o preskúmanie postupu policajta.

5. Žiadosť sťažovateľa vybavila napadnutým oznámením okresná prokuratúra, ktorá uviedla, že po preskúmaní postupu policajta dospela k záveru, že uvedený postup nebol nezákonný, preto neprijme žiadne prokurátorské opatrenia, a podanie sťažovateľa odložila.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ namieta porušenie základného práva na inú právnu ochranu napadnutým oznámením okresnej prokuratúry. Sťažovateľ považuje právny názor okresnej prokuratúry za arbitrárny a argumentuje, že okresná prokuratúra nenapravila nesprávny postup policajta týkajúci sa doplnenia trestného oznámenia, v ktorom podľa sťažovateľa boli uvedené nové relevantné skutočnosti.

7. Sťažovateľ argumentuje, že v doplnení trestného oznámenia z 11. decembra 2023 uviedol skutkové okolnosti, ktoré mu ako poškodenému v čase pôvodného trestného oznámenia z 10. júla 2023 neboli známe. O pôvodnom trestnom oznámení rozhodol vyšetrovateľ rozhodnutím z 27. septembra 2023 v spojení s rozhodnutím prokurátora zo 4. decembra 2023, preto je zjavné, že o nových skutkových okolnostiach v podaní z 11. decembra 2023 nebolo rozhodnuté, resp. sa nimi orgány činné v trestnom konaní nezaoberali.

8. Okresná prokuratúra odkazuje na upovedomenie Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici o vybavení podnetu, ktoré sa však týka podania sťažovateľa, ktoré nemá žiaden vecný (obsahový) súvis s doplnením trestného oznámenia.

9. V sťažovateľovej veci nebolo vykonané žiadne relevantné šetrenie skutkových okolností uvedených v doplnení trestného oznámenia.

10. Sťažovateľ nemá k dispozícii iný účinný právny prostriedok nápravy. Interné právne predpisy Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nie sú účinnými právnymi prostriedkami nápravy v zmysle § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), čo konštatuje „*aj vláda SR v dôvodovej správe návrhu zákona č. 40/2024 Z. z...*“. Sťažovateľ nemôže využiť postup podľa § 210 ods. 2 Trestného poriadku, keďže jeho vec nebola v štádiu prípravného konania. Použitie § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov taktiež v tejto veci neprichádza do úvahy.

11. Uplatnená suma finančného zadosťučinenia je symbolická a je odôvodnená stratou dôvery sťažovateľa v príslušné orgány verejnej moci, ktoré majú v náplni ochranu práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb. Sťažovateľ sa podaním trestného oznámenia uchádzal o inú právnu ochranu a v konečnom dôsledku sa domáhal riadneho vyšetrenia postupu príslušných orgánov verejnej moci a súdov, ktoré v jeho trestnej veci konali svojvoľne a v rozpore s ústavou a so zákonom. Sťažovateľ sa domáhal vyšetrenia odlišného prístupu príslušných orgánov k svojej trestnej veci v porovnaní s inými trestnými vecami. Uvedené trestné stíhanie predstavovalo pre sťažovateľa osobnú tragédiu, „*ktoré de iure neexistuje, vo forme väzby po de iure neexistujúcom*

vznesení obvinenia...“. Okolnosti uvedené v obvinení sa pritom vôbec nepotvrdili. Sťažovateľ má právo vedieť, kto zaviniť neoprávnený zásah do jeho osobnej slobody, v rámci ktorého bol podrobený mučeniu vo forme odmietania spánku a vyvolania spánkovej deprivácie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na inú právnu ochranu napadnutým oznámením okresnej prokuratúry, ktorá sa podľa sťažovateľa riadne nezaoberala jeho právnou vecou (doplnením trestného oznámenia).

13. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj náležitosti ústavnej sťažnosti podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde.

14. Sťažovateľ zastúpený kvalifikovanou právnou zástupkyňou svoju ústavnú sťažnosť neodôvodnil skutkovou a právnou argumentáciou, ktorá by umožňovala posúdiť opodstatnenosť jeho ústavnej sťažnosti. Zákonnou náležitosťou návrhu na začatie konania a ústavnej sťažnosti je odôvodnenie (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde), predovšetkým uvedením konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd [§ 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde].

15. Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre už formuloval právny názor (pozri napr. IV. ÚS 359/08), podľa ktorého má nedostatok odôvodnenia ústavnej sťažnosti (alebo jej časti) významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Ústavná sťažnosť sťažovateľa je z hľadiska odôvodnenia nedostatočne sformulovaná. Základom jeho argumentácie je tvrdenie, že v doplnení trestného oznámenia uviedol nové skutkové okolnosti, ktoré neboli obsiahnuté v jeho pôvodnom trestnom oznámení. Týmito novými skutkovými okolnosťami sa takto orgány činné v trestnom konaní riadne nezaoberali, čím malo byť porušené sťažovateľovo základné právo na inú právnu ochranu. Sťažovateľ však v odôvodnení ústavnej sťažnosti nijako nešpecifikuje tieto nové skutkové okolnosti, neuvádza žiadne konkrétne porovnanie s okolnosťami vymedzenými v jeho pôvodnom trestnom oznámení. Ústavná sťažnosť sťažovateľa takto neobsahuje také odôvodnenie, ktoré by umožňovalo ústavnému súdu posúdiť opodstatnenosť jeho argumentácie. Je potrebné tiež zdôrazniť, že nie je úlohou ústavného súdu skúmať priložené prílohy (okrem iných aj pôvodné trestné oznámenie a doplnenie trestného oznámenia), porovnávať ich a vyhľadávať prípadné rozdiely medzi nimi. Tvrdenie o relevantných rozdieloch medzi skutkovými okolnosťami v trestných oznámeniach je totiž nosným argumentom sťažovateľa a je jeho zákonnou povinnosťou uvedenú argumentáciu zrozumiteľne a preskúmateľne vymedziť ako obsahovú náležitosť ústavnej sťažnosti.

16. Odôvodnenie návrhu je podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde zákonom ustanovenou podmienkou konania pred ústavným súdom. V tejto súvislosti ústavný súd už opakovane konštatoval, že zo vzájomnej väzby medzi relevantnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde

(§ 43 ods. 1 a § 123 ods. 1) vyplýva, že sťažovateľ musí označiť základné práva a slobody, ktorých vyslovenia porušenia sa domáha, nielen označením príslušných článkov ústavy, ale musí ich konkretizovať aj skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08), t. j. uviesť, z akých dôvodov malo dôjsť k ich porušeniu a navrhnúť v tejto súvislosti dôkazy.

17. Ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje odôvodnenie, ktoré je len všeobecné a paušálne, ktoré neumožňuje preskúmať opodstatnenosť sťažovateľových námietok.

18. Rozsah nedostatkov ústavnej sťažnosti je taký, že ústavný súd nemal priestor na to, aby svojím zásahom odstránil tento nedostatok ústavnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýkalo len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale najmä esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti (absencia relevantnej a dostatočne zrozumiteľnej argumentácie – odôvodnenia), ústavný súd sťažovateľa nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 58/2019, I. ÚS 351/2019). Ústavný súd nevyzýval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti aj z dôvodu, že v konaní pred ústavným súdom bol zastúpený kvalifikovanou právnou zástupkyňou (advokátkou).

19. Pretože ústavná sťažnosť neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovujú ústava a zákon o ústavnom súde, a to relevantné a dostatočné odôvodnenie ako východiskový rámec ústavnej sťažnosti, ústavný súd ústavnú sťažnosť v súlade s § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

20. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa, ako ich špecifikoval v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júna 2024

Miloš Maďar
predseda senátu